

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ

БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ ТА КОНВЕНЦІЇ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ БОЛГАРІЯ ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ І МАЙНА ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ

Загальне застереження до синтезованого тексту

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Конвенції між Урядом України і Урядом Республіки Болгарія про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилень, укладеної 20 листопада 1995 року (далі – Конвенція), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Україною 23 липня 2018 року та Республікою Болгарія 07 червня 2017 року (далі – Багатостороння Конвенція).

Документ підготовлений на основі позиції України в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиції Республіки Болгарія в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 16 вересня 2022 року. Ці позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції підлягають змінам, передбаченим у Багатосторонній Конвенції. Зміни, внесені до позицій в рамках Багатосторонньої Конвенції, можуть змінити вплив Багатосторонньої Конвенції на цю Конвенцію.

Єдиною метою цього документа є полегшення розуміння застосування Багатосторонньої Конвенції до Конвенції, і він не є джерелом права. Автентичні юридичні тексти Конвенції та Багатосторонньої Конвенції мають переважну силу і залишаються юридичними текстами, що підлягають застосуванню.

Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються до положень Конвенції, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Конвенції. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної податкової конвенції ОЕСР в редакції 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Конвенції (термін «Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» змінено на «Конвенція», а «Договірні юрисдикції» – на «Договірні Держави») з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Аналогічно зміни були внесені до частин положень Багатосторонньої Конвенції, які описують чинні положення Конвенції, шляхом заміни таких описових формулювань на номери статей і пунктів або формулювання чинних положень. Ці зміни мають на меті підвищити рівень розуміння документа і не мають на меті змінити суть положень Багатосторонньої Конвенції.

У всіх випадках посилання на положення Конвенції чи на Конвенцію слід розуміти як посилання на Конвенцію з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої

Конвенції за умови, що такі положення Багатосторонньої Конвенції набрали чинності.

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції та Конвенції можна знайти за посиланнями:

Багатостороння Конвенція:

<https://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Конвенція, опублікована Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/100_008#Text

Конвенція, опублікована Республікою Болгарія:

<https://nra.bg/wps/portal/nra/mezhdunarodni-deinosti/siddo/Mnogostranna-konvencia-za-promiana-na-SIDDO>

Позиція України в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиція Республіки Болгарія в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 16 вересня 2022 року, знаходяться на сайті Депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР): <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Набрання положеннями Багатосторонньої Конвенції чинності:

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до цієї Конвенції, не набирають чинності в ті самі дати, що і початкові положення Конвенції. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набрати чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела, чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Україною та Республікою Болгарія в їхніх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Дати передачі на зберігання ратифікаційних грамот: 08 серпня 2019 року для України та 16 вересня 2022 року для Республіки Болгарія.

Набрання Багатосторонньою Конвенцією чинності: 01 грудня 2019 року для України та 01 січня 2023 року для Республіки Болгарія.

Якщо інше не зазначено деінде в цьому документі, положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Конвенції, набирають чинності:

в Україні:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2023 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 липня або після 01 липня 2023 року;

у Республіці Болгарія:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2023 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 січня або після 01 січня 2024 року.

**КОНВЕНЦІЯ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ БОЛГАРІЯ ПРО
УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ І МАЙНА ТА
ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ**

Уряд України і Уряд Республіки Болгарії,

~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції] [бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилень]~~

Пункт 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції, що стосується наміру усунути подвійне оподаткування, замінює текст преамбули Конвенції:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія [цього Конвенції], без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених [Конвенцією], задля отримання непрямой вигоди резидентами третіх юрисдикцій),

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних стосунків, домовились про таке:

**Стаття 1
ОСОБИ, ДО ЯКИХ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ**

Ця Конвенція буде застосовуватись до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

**Стаття 2
ПОДАТКИ, НА ЯКІ ПОШИРЮЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ**

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи і майно, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевої влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход і на майно вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу та вартості майна або з елементів доходу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати і платні, сплачуваних підприємством.

3. Податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

a) у випадку України:

- (i) податок на прибуток підприємств; і
- (ii) прибутковий податок з громадян

(надалі "український податок");

b) у випадку Болгарії:

- (i) податок на загальний доход;
- (ii) податок на прибуток;
- (iii) податок на будівлі

(надалі "болгарський податок").

4. Ця Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які стягуються однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції, в доповнення до або замість існуючих податків цієї Договірної Держави. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх законодавствах щодо оподаткування.

Стаття 3 ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:
 - a) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, а також будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;
 - b) термін "Болгарія" означає Республіку Болгарію і, при використанні в географічному значенні, означає територію та територіальне море, де Болгарія здійснює свій державний суверенітет, а також континентальний шельф та виключну економічну зону, де Болгарія здійснює свої суверенні права і юрисдикцію згідно з міжнародним правом;
 - c) термін "громадянин" означає:
 - (i) будь-яку фізичну особу, що має національність або громадянство Договірної Держави;
 - (ii) будь-яку юридичну особу, партнерство чи асоціацію, що отримали свій статус як такий з діючим законодавством Договірної Держави;
 - d) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Болгарію;
 - e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;
 - f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;
 - g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;
 - h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, річковим або повітряним судном, дорожнім транспортним засобом, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське, річкове або повітряне судно, дорожній транспортний засіб експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;
 - i) термін "компетентний орган" означає стосовно України - Міністерство фінансів України або його повноважного представника і стосовно Болгарії - Міністра фінансів Болгарії або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 РЕЗИДЕНТ

1. Для цілей цієї Конвенції вираз "резидент однієї Договірної Держави" означає:
 - а) у разі України будь-яку особу, яка за законодавством України підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місцезнаходження керівного органу, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Цей термін, разом з тим не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в Україні, тільки якщо ця особа одержує доходи з джерел в Україні або стосовно майна, що в ній міститься;
 - б) у разі Болгарії будь-яку фізичну особу, яка є громадянином Болгарії і яка не є резидентом третьої країни, і будь-яку іншу особу, головний офіс якої розміщений або зареєстрований у Болгарії.
2. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її становище визначається відповідно до таких правил:
 - а) вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);
 - б) у разі, коли Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;
 - с) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, громадянином якої вона є;
 - д) якщо вона є громадянином обох Договірних Держав або коли вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такого резидента за взаємною згодою.
3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом Договірної Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.
2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:
 - а) місцезнаходження дирекції;
 - б) відділення;
 - с) контору;

- d) фабрику;
- e) майстерню;
- f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;
- g) склад або іншу споруду, що використовується для поставки товарів.

3. Термін "постійне представництво" також включає:

- a) будівельний майданчик або монтажний чи складальний об'єкт, якщо вони існують більше дванадцяти місяців;
- b) установку або споруду для розвідки природних ресурсів, якщо вони існують більше трьох місяців.

4. **[ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:~~

- ~~a) використання споруд виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;~~
- ~~b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;~~
- ~~c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;~~
- ~~d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;~~
- ~~e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;~~
- ~~f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.]~~

Пункт 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 4 статті 5 Конвенції:

**СТАТТЯ 13 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ВИКЛЮЧЕНЬ,
ПЕРЕДБАЧЕНИХ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ
(Варіант А)**

Незалежно від положень [статті 5 Конвенції], термін «постійне представництво» вважається таким, що не охоплює:

- a) види діяльності, безпосередньо вказані в [пункті 4 статті 5 Конвенції], як види діяльності, які вважаються такими, що не засновують постійне представництво, незалежно від того, чи таке виключення зі статусу постійного представництва залежить від підготовчого або допоміжного характеру діяльності, чи ні;**
- b) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно з метою продовження для підприємства будь-якого виду діяльності, не зазначеного у підпункті a);**

с) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно для поєднання видів діяльності, зазначених у підпунктах а) і б);

за умови, що така діяльність, або, у випадку, коли застосовується підпункт с), загальна діяльність постійного офісу має підготовчий або допоміжний характер.

5. [ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [Якщо, крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться у пункті 6 цієї статті, інша особа, незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти, або утримує запаси товарів та виробів, що належать підприємству, з яких здійснюється регулярна поставка цих товарів від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.]

Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 5 статті 5 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ

Незважаючи на положення [статті 5 Конвенції], але з урахуванням [пункту 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції], коли особа діє в [Договірній Державі] від імені підприємства і, діє таким чином, систематично укладає контракти або систематично відіграє основну роль, що призводить до укладення контрактів, які регулярно укладаються без внесення підприємством суттєвих змін, і ці контракти:

- а) укладені від імені підприємства; або
- б) стосуються передачі права власності або надання права на використання майна, яким володіє це підприємство або яким це підприємство має право користуватися; або
- с) стосуються надання послуг цим підприємством,

це підприємство вважається таким, що має постійне представництво в цій [Договірній Державі] по відношенню до будь-яких видів діяльності, які ця особа здійснює для підприємства, за винятком тих випадків, коли такі види діяльності здійснювалися підприємством через постійне місце ведення діяльності цього підприємства, розташоване в цій [Договірній Державі], не будуть призводити до того, що постійне місце ведення діяльності буде вважатися постійним представництвом згідно з визначенням постійного представництва, що міститься в [статті 5 Конвенції].

6. [ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.]

Пункт 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 6 статті 5 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ
ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ**

[Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] не застосовується, якщо особа, яка діє в *[Договірній Державі]* від імені підприємства іншої *[Договірної Держави]*, здійснює комерційну діяльність в першій згаданій *[Договірній Державі]* як незалежний агент і діє для підприємства у рамках своєї звичайної діяльності. Однак, якщо особа діє виключно або майже виключно від імені одного або декількох підприємств, з якими вона тісно пов'язана, ця особа не вважається незалежним агентом у межах значення цього пункту по відношенню до будь-якого такого підприємства.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Пункт 1 статті 15 Багатосторонньої Конвенції застосовується до положень цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 15 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИ, ТІСНО
ПОВ'ЯЗАНОЇ З ПІДПРИЄМСТВОМ**

Для цілей положень *[статті 5 Конвенції]* особа є тісно пов'язаною з підприємством, якщо, з урахуванням усіх відповідних фактів і обставин, одна з них має контроль над іншою або обидві знаходяться під контролем одних і тих самих осіб або підприємств. У будь-якому випадку особа вважається тісно пов'язаною з підприємством, якщо бенефіціарна частка участі особи в іншій особі безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотків загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії), або якщо бенефіціарна частка участі іншої в особі та в підприємстві безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотками загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії).

**Стаття 6
ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА**

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільськогосподарської або лісової експлуатації), яке міститься в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій міститься це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узурфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові, повітряні судна та дорожні транспортні засоби не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7 **ПРИБУТОК ВІД КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює комерційної діяльності в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність, як вказано вище, прибуток підприємства оподатковується в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських та загальноадміністративних витрат, понесених для цілей підприємства в цілому як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному офісу підприємства або будь-якому іншому з його підрозділів як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву.

4. Якщо прибуток, що стосується постійного представництва, не може бути визначений у відповідності до параграфів 2 та 3 цієї статті на основі окремих рахунків, нічого в параграфі 2 не буде перешкоджати Договірній Державі визначати прибутки, що стосуються постійного представництва, на основі пропорційного розподілу загального прибутку підприємства до його окремих частин, або будь-якими іншими методами, що встановлені законодавством цієї Договірної Держави. Однак, ці методи повинні бути такими, щоб результати відповідали принципам, які містяться в цій статті.

5. Жоден прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8 МІЖНАРОДНИЙ ТРАНСПОРТ

1. Прибутки, одержані підприємством Договірної Держави від експлуатації морських, річкових і повітряних суден, дорожніх транспортних засобів у міжнародних перевезеннях будуть оподатковуватись лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

- a) дохід від здавання в оренду порожніх морських або повітряних суден; або
- b) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів,

де така оренда, використання або утримання, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо прибутки, відповідно до пункту 1 цієї статті, отримуються підприємством Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві, прибутки, що відносяться до такого підприємства, будуть оподатковуватись тільки в Договірній Державі, резидентом якої воно є.

Стаття 9 АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. У випадку, коли:

- a) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або
- b) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

Стаття 10 ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, податок, що стягується, не повинен перевищувати:
 - а) 5 процентів загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від товариства) і ця компанія є власником принаймні 25 процентів капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;
 - б) 15 процентів загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.
3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.
4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.
5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій Державі.

Стаття 11 ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 процентів від загальної суми процентів. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.
3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій міститься постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. **[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Положення цієї статті не застосовується, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що причетна до створення або передачі боргового зобов'язання, стосовно якого сплачується процент, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.]~~

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 7 статті 11 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)**

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

8. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, повинні звільнитись від оподаткування в цій Державі, якщо вони одержуються і дійсно належать Уряду другої Договірної Держави або її місцевому органу влади, або організації, яка є власністю або контролюється другою Державою або Національним банком цієї другої Держави.

9. Незважаючи на положення статті 7 цієї Конвенції та пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають в одній Договірній Державі, які сплачуються та фактично належать резиденту другої Договірної Держави, повинні звільнитися від податку в першій згаданій Державі, якщо

вони сплачені стосовно позички, зробленої, гарантованої або застрахованої, або будь-якого іншого боргового зобов'язання чи кредиту, гарантованого або застрахованого від імені другої Договірної Держави уповноваженим на те органом.

Стаття 12 РОЯЛТІ

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.
2. Однак ці роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним бенефіціаром роялті, податок, що визначається таким чином, не може перевищувати 10 процентів загальної суми надходжень.
3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки (включаючи кінематографічні фільми, будь-які фільми або плівки для радіомовлення чи телебачення), будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування або за право користування промисловим, торговельним або науковим обладнанням, або за інформацію (ноу-хау), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.
4. Положення пункту 1 та 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний бенефіціар роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Конвенції, залежно від обставин.
5. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним бенефіціаром, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує, з будь-яких причин, суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним бенефіціаром за відсутністю таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.
6. **[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі прав, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.]~~

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 6 статті 12 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)**

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

7. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

**Стаття 13
ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖУВАННЯ МАЙНА**

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке міститься у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції] [Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування:~~

~~а) — акцій, інших ніж ті акції, що котируються на визнаній фондовій біржі, які одержують їх вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі; або~~

~~б) — доля в активах особи, іншої, ніж фізична особа, якщо активи складаються в основному з нерухомого майна розташованого в другій Державі, або з акцій, як вони визначені в підпункті а) вище,~~

~~можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.]~~

Пункт 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 2 статті 13 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 9 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ
АКЦІЙ АБО ЧАСТКИ УЧАСТІ ОСОБИ, ВАРТІСТЬ ЯКИХ ОДЕРЖУЄТЬСЯ
ЗДЕБІЛЬШОГО З НЕРУХОМОГО МАЙНА**

Для цілей [Конвенції] доходи, одержані резидентом [Договірної Держави] від відчуження акцій або співставних з ними часток у праві власності, таких як участь у партнерстві або трастовій компанії, можуть оподатковуватися в іншій [Договірній Державі], якщо у будь-який час протягом 365 днів, що передують відчуженню, ці акції або співставні з ними частки у праві власності одержали більше 50 відсотків своєї

вартості безпосередньо або опосередковано від нерухомого майна (нерухомості), розташованого в цій іншій [Договірній Державі].

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої фіксованої бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи від відчужування морських, річкових або повітряних суден, дорожніх транспортних засобів, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації згаданих транспортних засобів, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно і підлягає оподаткуванню щодо цих доходів у Договірній Державі.

Стаття 14 НЕЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ

1. Доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком випадку, коли він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Договірній Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15 ДОХОД ВІД РОБОТИ ЗА НАЙМОМ

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19, 20 та 21 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

- a) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді; і
- b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і
- c) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, може оподатковуватись в Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське або повітряне судно.

Стаття 16 ДИРЕКТОРСЬКИЙ ГОНОРАР

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів або будь-якого подібного органу компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17 АРТИСТИ І СПОРТСМЕНИ

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, буде оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, доход, вказаний у цій статті, буде звільнений від оподаткування в тій Договірній Державі, в якій діяльність артиста або спортсмена здійснюється, якщо ця діяльність суттєвою мірою фінансується за рахунок суспільних фондів будь-якої з Договірних Держав, або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне співробітництво, укладеної між Договірними Державами.

Стаття 18 ПЕНСІЇ

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, і будь-які ренти, сплачувані такому резиденту, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі.

2. Термін "рента" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично в установленний час, під час її життя або під час визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

3. Незважаючи на положення параграфу 1, пенсії та інші подібні винагороди, а також будь-які ренти, що сплачуються за державним пенсійним забезпеченням, які є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 19 **ДЕРЖАВНА СЛУЖБА**

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі;
б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:
 - (і) є громадянином цієї Держави; або
 - (ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.
2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.
б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є її резидентом та громадянином.
3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції застосовуються до винагород стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням комерційної діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20 **СТУДЕНТИ**

1. Платежі, одержувані студентом або стажувальником, які є або були безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентами другої Договірної Держави і перебувають у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.
2. Доход, одержаний студентом або стажувальником у зв'язку з діяльністю, що виконується в Договірній Державі, в якій він перебуває виключно з метою навчання або одержання освіти, буде звільнюватись від оподаткування у цій Договірній Державі, якщо така діяльність здійснюється у звичайному курсі його навчання або одержання освіти. Це звільнення буде гарантовано на період, що необхідний для завершення його освіти або навчання, але цей період не повинен перевищувати 5 років.

Стаття 21 **ВИКЛАДАЧІ**

1. Фізична особа, яка є або була безпосередньо перед відвідуванням Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави, і яка перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою наукових досліджень або викладацької діяльності у визнаному університеті, коледжі або у вищому навчальному закладі, буде звільнена від оподаткування в першій згаданій Державі стосовно будь-яких винагород за такі дослідження та викладацьку діяльність на період, що не перевищує двох років від дати першого відвідування цієї Держави з цією метою.

2. Ця стаття буде застосовуватись тільки стосовно доходу від досліджень або викладацької діяльності, якщо ці дослідження або викладацька діяльність здійснюється фізичною особою в суспільних інтересах, а не переважно на користь будь-якої іншої фізичної особи або осіб.

Стаття 22

ІНШІ ДОХОДИ

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються в першій згаданій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво і надає в цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 залежно від обставин.

Стаття 23

МАЙНО

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента однієї Договірної Держави та знаходиться в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими та повітряними суднами, дорожніми транспортними засобами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, або суднами річкового транспорту, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських, повітряних та річкових суден, дорожніх транспортних засобів, оподатковується тільки у цій Договірній Державі.

4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

Стаття 24

УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

1. З урахуванням положень законодавства України, що стосується звільнення податку, сплаченого на території за межами України (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), болгарський податок, сплачуваний за законодавством Болгарії, та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів, із джерел або з оподаткованої власності, розташованої в Болгарії, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти відповідного українського податку. Болгарський податок, обчислюваний за законодавством Болгарії, по відношенню до прибутків, доходу або майна, окремі суми яких

не перевищують окремих сум прибутку, доходу або майна, що оподатковуються за українським законодавством, будуть визнаватись як знижка у вигляді кредиту проти українського податку.

З метою цього пункту прибуток або доход, отриманий резидентом України, який може бути оподаткований у Болгарії відповідно до цієї Конвенції, буде вважатися як такий, що виникає в Болгарії.

2. З урахуванням положень законодавства Болгарії, які стосуються звільнення податку, сплаченого на території за межами Болгарії (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), подвійне оподаткування в Болгарії буде запобігатись таким чином:

а) якщо резидент Болгарії отримує доход або володіє майном, яке у відповідності з положеннями цієї Конвенції може оподатковуватись в Україні, Болгарія буде звільняти такий доход від оподаткування;

б) якщо резидент Болгарії отримує статті доходу, які у відповідності до положень статті 10, 11 і 12 можуть оподатковуватись в Україні, Болгарія дозволить як відрахування від податку на доход цього резидента суму, що дорівнює сумі податку, сплаченого в Україні.

3. Вирахування, про які йдеться у пунктах 1 і 2 б) цієї статті, в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або майна, яку було підраховано до надання вирахування, яка стосується таких статей доходу або майна, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі, залежно від обставин.

4. Якщо, відповідно до будь-якого положення Конвенції одержуваний доход або майно резидента Договірної Держави звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу, або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений доход або майно.

Стаття 25 НЕ ДИСКРИМІНАЦІЯ

1. Громадяни Договірних Держав не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися громадяни цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким громадяни Держави, що відносяться до них, піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Це положення не буде мати тлумачення, як зобов'язання Договірної Держави надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні звільнення, пільги і вирахування, щодо громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які воно гарантує своїм власним резидентам.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 і 7 статті 11, пункту 5 і 6 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що

сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства будуть обчислюватись за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

Стаття 26 ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

1. **[Перше речення пункту 1 статті 26 цієї Конвенції ЗАМІНЕНО першим реченням пункту 1 статті 16 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не відповідно до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, громадянином якої вона є.]~~

Перше речення пункту 1 статті 16 Багатосторонньої Конвенції замінює перше речення пункту 1 статті 26 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

Якщо особа вважає, що дії однієї або обох [Договірних Держав] призводять або призведуть до того, що для цієї особи оподаткування не буде відповідати положенням [цієї Конвенції], ця особа може, незалежно від засобів судового захисту, передбачених національним законодавством цих [Договірних Держав], подати заяву до компетентного органу будь-якої з [Договірних Держав].

Випадок повинен бути представлений у період 3 років з дня першого повідомлення про дію, результатом якої стало оподаткування, що не відповідає положенням Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції. Вони також можуть спільно консультиватись з метою запобігання подвійному оподаткуванню у випадках, не передбачених Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 27

ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, в якій оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати зловживання та ухилення від сплати податків. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденційна такою ж мірою, як отримана у відповідності до внутрішнього законодавства цієї Держави і буде розкрита тільки особам або владі (включаючи суди і органи управління), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях і в юридичних рішеннях.

Компетентні органи будуть розвивати відповідні умови, методи та техніку, що стосуються справ, щодо яких такий обмін інформацією може бути зроблений.

2. В жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентні органи однієї з Договірних Держав зобов'язання:

- a) здійснювати адміністративні заходи, такі, що відрізняються від законів адміністративної практики, яка має перевагу в одній з Договірних Держав;
- b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління в одній з Договірних Держав;
- c) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б установленій практиці (*ordre public*).

Стаття 28

ЧЛЕНИ ДИПЛОМАТИЧНИХ ПРЕДСТАВНИЦТВ І КОНСУЛЬСЬКИХ ПОСТІВ

Ніщо у цій Конвенції не буде зачіпати податкових привілеїв, наданим членам дипломатичних представництв та консульських постів за загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

Стаття 29

ВСТУП У ЧИННІСТЬ

1. Ця Конвенція буде ратифікована. Кожна із Договірних Держав повідомлять одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури введення у чинність цієї Конвенції. Ця Конвенція вступає у чинність в день останнього такого повідомлення, і її положення будуть застосовуватись:

- a) стосовно утримування податків у джерела на суми доходів, отриманих на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність;
- b) стосовно інших податків на доход і майно, які підлягають оподаткуванню для будь-якого податкового року, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком вступу Конвенції у чинність;

2. У взаємних відносинах між Україною та Республікою Болгарією застосування Багатосторонньої Угоди про уникнення подвійного оподаткування по відношенню до податку

на доход та капітал фізичних осіб, підписаної в Мішкольці 27 травня 1977 року, та Багатосторонньої Угоди про уникнення подвійного оподаткування по відношенню до податку на доход та капітал юридичних осіб, підписаної в Улан-Баторі 19 травня 1978 року, втрачає чинність з першого дня застосування цієї Конвенції.

Стаття 30 **ЗАВЕРШЕННЯ ЧИННОСТІ**

Ця Конвенція буде залишатися в чинності до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років після дня вступу в чинність Конвенції.

У такому випадку чинність Конвенції буде припинено:

- а) стосовно утримування податків у джерела на суми доходів, отриманих на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;
- б) стосовно інших податків на доход і майно, які підлягають оподаткуванню для будь-якого податкового року, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках, в м. Софія дня 20.11 року 1995 українською, болгарською та англійською мовами, всі тексти є рівно автентичними. У разі розбіжностей превалює англійський текст.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Республіки Болгарії
(підпис)